

Banaan voor gevorderden

Pantser- en luchtmobiele Genie voorbereid op de toekomst

Onbewust ongedisciplineerd

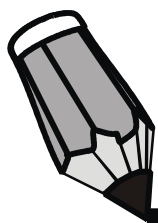

Groepscommandant Pantsergenie in Afghanistan

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxtel, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
smi M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
sgt1 P. Vogelaraar, redacteur
sgt R.J. Devies, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland
aooi F. Schiltman, fotograaf

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Aanleveren kopij:

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij:

Promotor nr. 127 - 2010: vrijdag 27 februari 2010.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi L de Vos
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
aooi A.M.M. van Rhee
smi M.B. Waterreus
sgt1 G. Naves
sgt1 R. de Vries

Ereleden:

J.J. de Wolf † J.H. Smit
P.M.A. van Dijck K.K. Thijssens
G.M. Beerkens C.J. Hamers
B.P.M. Oude Nijhuis

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap:

De jaarlijkse contributie bedraagt •20,00 door een automatische incasso of middels tebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VG00.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Uri: http://www.vg00.nl

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIA EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 9 Pantser- en luchtmobiele Genie voorbereid op de toekomst
- 13 Groepscommandant Pantsergenie in Afghanistan
- 15 Kerstgroeten uit de "zandbak"
- 17 Banaan voor gevorderden
- 17 DISCIPLINE
- 18 Onbewust ongedisciplineerd
- 19 Loyaliteit en toewijding!
- 21 Hallo vrienden van het Regiment
- 22 De opleiding "KMS VTO Genie" gaat veranderen!
- 24 "Van (textiel)wever tot instructeur bouwmachines"
- 26 Defileren in Den Haag op de Landelijke Veteranendag?
- 29 Secundaire Vorming Onderofficieren Genie 2009
- 30 Na zestig jaar een waardig gedenkteken

(-)

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor
- 7 De VG00 was present!
- 7 Mededelingenkaart

(-)

3

Voorwoord

Oss, 1 dec. 2009

Het is nog niet zo heel lang geleden dat ik mijn eerste voorwoord schreef en door de voortvarendheid van de redactie mag ik nu ook al mijn tweede schrijven. Om wat inspiratie op te doen heb ik eens door de Promotors van de afgelopen 10 jaar gewandeld en ja, het is gelukt met die inspiratie.

Omdat dit de december Promotor is zal ik eerst namens het bestuur maar eens beginnen met alle leden en hun familie prettige feestdagen te wensen met veel gezondheid en geluk voor het nieuwe jaar, 2010.

In het bijzonder wil ik even stilstaan bij die collega's en hun familie waarvan de partner zich nu voor zijn werk ergens op deze aardbol bevindt en die nu niet in zijn warme, gezellige, sfeervolle en eigen bekende omgeving zit; in gedachten zijn we bij jullie.

Ook gaan onze gedachte uit naar die (bd) collega's die in hun eigen omgeving geconfronteerd worden met een ziekte of andere vervelende zaken. Hen wil ik extra veel sterkte en wijsheid toewensen voor het nieuwe jaar.

Bij het opdoen van bovengenoemde inspiratie heb ik even extra stilgestaan bij de Promotors van het afgelopen jaar en onze bestuursvergaderingen. Daaruit kan ik alleen maar constateren dat we het prima doen. We hebben een schitterend blad met prima onderwerpen en thema's; echt het visitekaartje van onze vereniging.

We hebben onze website die ik wil blijven aanbevelen bij onze (jonge) collega's, vooral de links verwijzen naar interessante sites die je kunnen helpen bij je dagelijkse werkzaamheden. Daarnaast kun je het gastenboek gebruiken om e.e.a. te vragen of te verduidelijken of om anderen te prikkelen.

12 juni hebben we in Bronbeek onze contactdag gehouden. Een prima, gezellige en reünievolle dag waarin wij onze 33ste algemene leden- en jaarvergadering hadden en de dames werden voorgelicht over warme- en koude kleuren met horizontale en/of verticale streepjes. De contactdag werd afgesloten met een heerlijk warm buffet.

De vereniging was daar aanwezig waar zij waren uitgenodigd bij leuke maar ook bij vervelende momenten. Maar juist op deze momenten komt de kracht van onze vereniging naar boven, ingebed in onze doelstellingen;

- **De band onder de onderofficieren van het Wapen der Genie bevorderen.**
- **Het bevorderen van de wederzijdse belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het Wapen.**
- **Het inlichten van haar leden over de personele en organisatorische veranderingen over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het Wapen der Genie.**
- **Het verhogen van de kennis van de geschiedenis van het Wapen der genie en het levendig houden van tradities in het Wapen.**

Om de vereniging op dit niveau te houden fungeert het bestuur slechts als smeeroelie, maar u, leden van de vereniging, bent de brandstof om die verenigingsmotor te laten draaien. Dus bij deze wil ik u weer uitdagen om ook voor het jaar 2010 een actieve bijdrage te leveren, zodat die motor niet alleen kan blijven draaien maar nog beter gaat lopen.

Eén puntje van aandacht wil ik daar wel even bij benoemen. Een puntje dat 10 jaar geleden ook al eens in de Promotor stond. Beste leden, zorg ervoor dat de ledenadministratie geen spoorzoeker wordt, betaal tijdig uw contributie en geef, indien nodig, uw adreswijziging of andere wijzigingen door aan de secretaris. Dit kan gemakkelijk via onze site www.vgoo.nl. Alvast bedankt.

Rest mij nog alle bestuurs- en redactieleden en vrijwilligers van de vereniging van harte te bedanken voor de inspanningen en steun in het afgelopen jaar. Met daarbij de hoop uitsprekend dat we er volgend jaar ook weer met zijn allen de schouders onder zullen zetten.

En om alles weer een beetje over- en inzichtelijk te houden in het wellicht weer hectische 2010 ontvangen alle actieve genisten en onze bd-leden eerdaags weer onze mooie en praktische Regimentsagenda.

Tot in 2010,

Aoo Toine van Ooijen, waarnemend voorzitter

(.)

Collega's,

"a star is born", wat is er aan de hand dat ik deze ietwat gro-teske woorden gebruik? De spreekwoordelijke broekriem moest aangehaald en was er geen speelruimte meer om een externe journaliste de in-terviews te laten afnemen met een bd-er. Door een oproep van de voorzitter tijdens de jaar-lijkse contactdag is een collega bereid gevonden dit op zich te nemen. Alsof hij nooit anders gedaan heeft is dit door Gerrit

Beerkens voortvarend opgepakt en vergeet hij zichzelf bewust of onbewust te introduceren in het interview. Het gaat immers om de geïnterviewde bd-er. Als hoofdredacteur heb je het voorrecht de promotor al een paar keer gelezen te hebben voordat deze verschijnt. Vandaar de aanhef bij het begin van mijn redactioneel. Gerrit als dit de opmaat is voor het vervolg dan zit het wel goed!

Voor de feestdagen weer een promotor op de mat om tijdens het uitbuiken eens open te slaan en de voor u interessante verhalen er uit te halen.

Drie reacties op het discipline item in nr. 124, waar ik zelf ook heb gemeend te moeten reageren. Dat het onderwerp discipline leeft blijkt wel uit de discussies die bij mij op het bureau plaats vonden soms zelfs aan de telefoon. Persoonlijk ben ik van mening dat we dit onderwerp hierbij afsluiten en elkaar hierop aanspreken zonder aanzien des persoons.

Reageert een collega op een artikel, Genie gevechts-ondersteuning, wat eerder dit jaar in nr 123 werd gepubli-ceerd. Met name de bespiegelingen die de auteur doet over hoe de Combat Support School er uit zou kunnen zien is een item in de reorganisatie van het OTC dat in 2010 verder ge-stalte gaat krijgen. Wordt de staf afgeslankt en krijgt het OTC drie scholen, FSES (Force Support Engineering School), CSES (Combat Support Engineering School) en CBRNS Chemical, Biological, Radiological, Nuclear School. Of de benaming ook zo wordt is nog een vraag. Met nadruk vraag ik u hierop te reageren!

Een start wordt gemaakt met de vernieuwde opleiding "KMS VTO Genie" en legt Kap Piet van Holten uit hoe dat competen-tie gericht vorm gaat krijgen.

Een flashback van een groepscommandant op zijn opwerk-programma tot en met de daadwerkelijke inzet.

Het was tijdens het typen van dit voorwoord nog niet bekend of de beloofde bijdrage van de Task Force Burundi Engineer nog op tijd was om in deze promotor te verschijnen.

Veel leesplezier. Prettige feestdagen en een voorspoedig 2010.

Toine van Boxtel

(.)

Hieronder een overzicht van een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

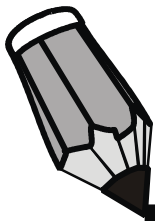
- Berichten uit Afghanistan (TFU 11)
- FTX GuZ Altmark (113 Pagnie)
- Bijdrage Burundi (102 Constrcie)
- Bijdrage opwerkprogramma 412Pagnie
- Bijdrage Gabon (11 Lmb)
- Misschien wel uw reactie op één van de artikelen
- Berichten uit "de Zandbak"
- "Tijpe van de sluier opgelicht" door het Kennis-centrum OTCGenie (.)

Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directie Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- Operationeel Ondersteuning Commando Land te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- Defensie Materieel Organisatie (DMO) te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- Paresto

(.)

Advertentie

De VGGO was present:

STIL

Het was stil in verenigingsland. Nou ja stil! Volgens mij was de smakker die onze waarnemend voorzitter, een dag voor de genie-infodag, maakte in heel Vught te voelen. Toine kwam daarbij ongelukkig terecht en brak zijn onderbeen op meerdere en verschillende plaatsen. In het gips dus en Toine moet zich rustig houden (dat wordt afzien!).

Voor de rest was het inderdaad rustig. Geen medailles die uitgereikt werden, huwelijken, geboortes of dienstverlatingen. Tenminste..., niet bekend bij het bestuur.

Vandaar dat deze ruimte er leeg uitziet. Mocht het nu zo zijn dat er iets staat te gebeuren, schroom niet en vul de onderstaande "Mededelingskaart" in. Als u dat doet, dan kan het bestuur daar de nodige aandacht aan besteden.

FEESTDAGEN

Het geeft ons wel de ruimte om u fijne feestdagen toe te wensen en dat 2010 een uitstekend jaar voor u mag worden.

verstuur deze kaart naar de secretaris:

A.T.H. van Ooijen,
Smaragd 22, 5345 TM
Oss.

 Mededelingskaart
Hierbij stel ik u in kennis van:

- Dat ik lid wil worden van de vereniging genie-onderofficieren m.i.v.
--jarig ambtsjubileum op:
- Mijn huwelijk /- jarig huwelijksjubileum op.....
- Ter gelegenheid van voornoemd feit zal een receptie worden gehouden op d.d. Tijdstip.....plaats.....
- Toevoegen e-mailadres bij adresgegevens:
- Langdurig ziek thuis/ ziekenhuisopname m.i.v.
- Dienstverlating m.i.v.....
- Overige mededelingen

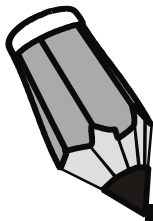
Naam :..... Regnr: Rang:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Handtekening:

Advertentie

Onderstaand artikel is een reactie op het artikel 'Terug naar de basis' van majoor Carel Sellmeijer dat u hebt kunnen lezen in Promotor 123 van maart 2009. De auteur sloot het artikel af met de oproep aan de lezers van Promotor om mee te denken over de toekomst van de geniegevechtsondersteuning.

Geniegevechtsondersteuning

Pantser- en luchtmobiele Genie voorbereid op de toekomst

door Martin van Veldhoven, Allied Force Command HQ Madrid

Majoor Sellmeijer bewijst met zijn artikel dat het Kenniscentrum van het OTCGenie borrelt van de activiteiten, ideeën en dat er een visie is over de toekomst van Combat Support Engineering. En veel belangrijker nog, we worden als lezer van de Promotor, als onderofficier, uitgenodigd om over deze materie van gedachten te wisselen. Met dit artikel voldoe ik graag aan dat verzoek en beantwoord ik de door de majoor Sellmeijer in het artikel "Terug naar de basis" gestelde vragen zo goed mogelijk. Hiervoor neem ik u eerst zestien jaar in de tijd terug, nog voordat we met werden geconfronteerd met de vele uitzendingen, om zo een indruk te geven waar we toen stonden met het pantsergenietoetreden.

In 1993 heeft de 13 Gemechaniseerde Brigade de unieke gelegenheid gehad om als eerste KL-eenheid te oefenen op een geïnstrumenteerd oefenterrein. We gingen voor het eerst oefenen met het Miles System, werden geconfronteerd met getrainde Opposing Forces en maakten gebruik van 'The Box' van het Combat Manoeuvre Training Centre – CMTC – in Hohenfels (het huidige Joint Multinational Readiness Centre – JMRC). In het herinneringsboek van de oefening LASER FUSELIER staat het volgende vermeld: "Tijdens de oefening kwam naar voren hoe moeilijk de afstemming van manoeuvre, vuursteun en genie in de praktijk is. Het is voor alle deelnemers duidelijk geworden dat deze integratie een essentiële factor voor succes is."

Het pantsergenietoetreden kenmerkte zich door het sectiegewijs optreden en het optreden met het pantsergenie-

ondersteuningspeloton (pagnostpel) bestaande uit een commandogroep, genieverkenner, pantsergeniegroepen, en een combinatie van de zware ondersteuningsmiddelen waaronder (gesimuleerde) doorbraaktanks. Onder de bezielende leiding van (toen) majoor Han van Heezik hadden we bij 13 Brigadepantsergeniecompagnie (Brigpagnie) ter voorbereiding op de oefening in de Hohenfels het optreden met het pagnostpel tot in detail uitgewerkt en getraind. Hierbij werd de

mijnenveld doorbraakoperatie (Minefield Breaching Ops), zoals uitgevoerd tijdens de eerste Golfoorlog als uitgangspunt genomen omdat dit een van de meest gecompliceerde vormen van optreden is voor zowel de

manoeuvre, vuursteun, derde dimensie en de pantsergenieondersteuning.

Het optreden van de luchtmobiele genie heeft ook de nodige ontwikkelingen doorgemaakt. Zes jaar geleden, in 2003, heeft de 11 Luchtmobiele Brigade tijdens de oefening GAINFUL SWORD in Polen de Air Assault status behaald en inmiddels zijn veel eenheden binnen de brigade ook para-opgeleid. In 2012, tijdens de oefening JOINT AFRICAN LION, moet de Luchtmobiele Brigade zijn operationele gereedheid stelling (OGS) opnieuw bevestigen. Het optreden van genie luchtmobiel kenmerkt zich door de inzet van geniegroepen of zelf genieploegen die nauw samenwerken met de infanterie. De genie kan in voorkomend geval aangevuld worden met infanterie pioniers, het gezamenlijk optreden met genieduikers en EOD komt veelvuldig voor, en het optreden als infanterie-groep dient beheerst te worden.

Tijdens de operaties op de Balkan, Irak en Afghanistan wordt door luchtmobiele- en pantsergenisten naast het uitvoeren van vele andere opdrachten met name veel kennis en ervaring vergaard met Countermine- en Military Search Operations.

Het geïntegreerde optreden met manoeuvre-teams verschoof de laatste jaren naar het, nog steeds geïntegreerd, optreden met Combat Arms Teams. Tijdens de huidige operaties zoals in Afghanistan is er tijdelijk en plaatselijk sprake van een hoog geweldscenario en dat zal ook bij toekomstige missies het geval zijn. Het zwaartepunt van de opleiding van luchtmobiele- en pantsergenisten dient dan ook te liggen bij de uitvoering van gevechts- en stabiliteitsoperaties onder de meest complexe en moeilijke omstandigheden. Naast het expeditionaire optreden dienen we ook rekening te houden met inzet in het kader van nationale operaties.

FUNCTIONALISERING EN PROFESSIONALISERING

Het toekomstige optreden wordt steeds complexer door de omgevingsfactoren en de tot ons ter beschikking staande uitrusting en de geniegevechtsondersteuning aan de manoeuvre wordt steeds specialistischer. Om flexibel in te kunnen spelen op de wensen van de manoeuvre commandant dienen we onze luchtmobiele- en pantsergenisten op een hoog niveau op te leiden en te trainen want alleen dan kun je onder operationele, moeilijke en zware omstandigheden flexibel inspelen op die wensen van de manoeuvre.

Genisten die groot willen worden in de gevechts- ondersteuning hebben een bepaalde basis nodig. Het antwoord hierop en het antwoord op de vraag welke kennis en ervaring je minimaal nodig hebt voor bepaalde functies verdient een separaat artikel. Ik zou willen volstaan met de opmerking dat het vervullen van 'essentiele' functies in je loopbaan een goed instrument kan zijn. Mogelijk een variatie op het format dat we in het verleden hebben gebruikt (gpc, opc, csm/smo) maar waarbij meer naar de specialisaties wordt gekeken. Ook de vraag wat de specifieke expertgebieden binnen de pantser- en luchtmobiele genie zijn verdient een separaat artikel en ik kom daar in de nabije toekomst graag op terug. Overigens, als u verder leest en naar de indeling van de voorgestelde vakgroepen kijkt geeft dat al een goede indicatie.

CSES, INDELING CONFORM BOUWSTENEN OF EXPERTGEBIEDEN?

Majoor Sellmeijer geeft aan dat we met de oprichting van de nieuwe CSES een unieke kans hebben om met de huidige kennis en ervaring over de geniegevechtsondersteuning de O&T van de luchtmobiele- en pantsergenie door te lichten waarbij hij tegelijk als voorbeeld aangeeft de mogelijke oprichting van een instructie- of vakgroep genie-inlichtingen en verkenningen.

Ik ben van mening dat deze benadering de benodigde kennisverdieping binnen de geniegevechtsondersteuning alleen maar ten goede komt. In de oprichting van vakgroepen kan ik mij helemaal vinden. We moeten echter niet de begeleiding en het monitoren van onze aspirant genisten vergeten waarin zaken als leiderschapstraining, militaire ethiek, commandovoering, militaire geschiedenis in de vorm van battlefielddtours en instructiebekwaamheid, om maar eens een paar onderwerpen te noemen, de nodige aandacht dienen te krijgen.

Op de vraag op welke wijze we de nieuwe Combat Support Engineer School (CSES) inrichten, conform de expertgebieden of conform de huidige bouwstenen, zal het u al duidelijk zijn dat ik voor de combinatie kies waarin de bouwstenen (mentoring en begeleiding) naast het zelf verzorgen van instructie ook de expertgebieden of zo u wilt de vakgroepen

bezoeken. Kortom, eigenlijk niet veel anders als dat op dit moment al gebeurt maar wel met veel meer 'diepgang'.

De nieuwe CSES zou uit de volgende instructie- en vakgroepen kunnen bestaan:

- Instructiegroep (leidinggevend) korporaals en soldaten genie
- Instructiegroep officieren en onderofficieren genie
- Vakgroep verdere vorming genie
- Vakgroep pantsergenie
- Vakgroep genie luchtmobiel
- Vakgroep genie-inlichtingen en verkenningen
- Vakgroep mijnen en explosieven
- Vakgroep Military Search (nationaal search centrum – NSC)
- Vakgroep bruggen en varen

Ik zal in het kader van dit artikel naast de al voorgestelde vakgroep genie-inlichtingen en verkenningen de door mij gesuggereerde vakgroep genie luchtmobiel verder in beschouwing nemen en ook de vakgroep pantsergenie, de huidige instructiegroep pantserondersteuning, omdat ik een uitgebreidere rol voorzie.

INSTRUCTIEGROEP PANTSERGENIE

Gezien het feit dat we zelf nog geen daadwerkelijke operationele ervaring hebben met de inzet van zware doorbraakmiddelen dienen we te kijken naar onze internationale vakbroeders. Dat de inzet van zware middelen ook in het huidige optreden zoals in Afghanistan aan de orde kan zijn hebben de Canadezen bewezen. Maar ook het grootschalige optreden tijdens de Golfoorlog met de grote doorbraakoperaties is een prima uitgangspunt voor de opleiding en training.

Tegelijkertijd dienen we te kijken naar de ervaringen van onze eigen genieverkenner die met de Fennek hebben opgetreden in Uruzgan. Ook de ervaringen met het optreden met de Patria, Bushmaster en Mercedes-Benz zou door deze vakgroep vastgelegd en geborgd kunnen worden.

Voor de nabije toekomst dienen we de ontwikkelingen en ervaringen bij de manoeuvre in de gaten te houden m.b.t. het optreden met de nieuwe IGV en wat de gevolgen zijn voor de geniegevechtsondersteuning en met name de inzet van de zware geniemiddelen.

De nodige aandacht en tijd zal besteed dienen te worden aan de overgang van het optreden met de YPR-765-GN naar het

optreden met de BOXER. En ook de vervanging van de huidige brugleggende- en genietank zal de nodige inspanningen vergen.

INSTRUCTIEGROEP GENIE LUCHTMOBIEL

Voor de specifieke luchtmobiele genie en infanterie pionier opleidingen kan overwogen worden om ook een aparte instructiegroep op te richten. Uit eigen ervaring weet ik dat in het verleden de pantserinfanterie ook de beschikking had over infanterie pioniers. Later is daar vanaf gestapt maar ik kan me voorstellen dat die behoefte aan (infanterie) pioniers nog steeds aanwezig is, zeker als we naar de huidige en toekomstige dreigingen kijken, en ik doel hier o.a. op het gebruik van IEDs. Een van de voordelen van een instructiegroep luchtmobiele genie is dat de specifieke kennis en ervaring van het luchtmobiele genie- en infanterie pionier optreden binnen het OTCGenie beter gegarandeerd zal zijn. Nu zullen sommigen onder u zich afvragen of er naast het opleiden van de luchtmobiele genisten en infanterie pioniers er wel genoeg andere onderwerpen zijn om een aparte instructiegroep genie luchtmobiel op te richten. Als we kijken naar het optreden van de luchtmobiele brigade en de geniepelotons van het korps mariniers kunnen we de kennis en ervaring van het genie optreden in koudweer-, hoog en middel gebergte- en jungle gebieden vermelden. Maar ook de specifieke kennis en ervaring met betrekking tot luchtmobiele genie-logistiek (air assault en para optreden) kan binnen deze instructiegroep geborgd worden.

INSTRUCTIEGROEP GENIE-INLICHTINGEN EN VERKENNINGEN

De gedachte om een nieuwe instructiegroep genie inlichtingen op te richten waarin de opleiding van de diverse genieverkenners zijn gebundeld ondersteun ik van harte. Ik denk hierbij aan de pantsergenieverkenners die optreden met de Fenek, de verkenners van de geniecompagnie luchtmobiel, inclusief de duikers, die Air Assault of als parachutist ingezet moeten kunnen worden en het optreden van de verkenners van 101 Geniebataljon.

In 2005 en 2006 heeft Promotor uitgebreid aandacht besteed aan het onderwerp genieverkenningen met een thema nummer en het artikel "Nieuwe generatie genieverkenners". Ik raad u aan om deze Promotors nog maar eens door te bladeren om zo een goed beeld te vormen over de ontwikkelingen binnen de genieverkenningen. En recent nog heeft u in de Thema Promotor (Counter-IED) van december 2008 over de ontwikkelingen van het Engineer Advanced Reconnaissance and Search (EARS) peloton en de inzet van genieverkenners in

Uruzgan kunnen lezen. Met de door hen opgedane kennis en ervaring kan gerust uniek genoemd worden en dient uitgedragen te worden in de opleiding van nieuwe genieverkenners.

Ook op het gebied van de genie-inlichtingen zijn de laatste jaren hoopvolle ontwikkelingen waar te nemen die een goede basis kunnen vormen tot de ontwikkeling van een opleiding voor genie-inlichtingen functionarissen.

GENIEGEVECHTSONDERSTEUNING AAN MANOEUVRE GEGARANDEERD

Om flexibel op de behoefte van de manoeuvre te kunnen inspelen hebben we professioneel personeel nodig dat over het vereiste vakmanschap beschikt. Personeel dat beschikt over een grote mate van improvisatievermogen en mentale flexibiliteit. En om op een goede en vooral veilige manier te kunnen improviseren dienen we onze skills en drills en ons specialisme goed te beheersen. Indien wij ook in de toekomst onze luchtmobiele- en pantsergenisten goed opleiden, ze de kans bieden om te groeien in hun specialisme, dan zal dit personeel onder zware en primitieve omstandigheden in staat zijn om de gevraagde geniegevechtsondersteuning (Close Combat Support) aan de manoeuvre naar volle tevredenheid te garanderen.

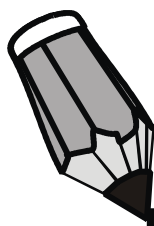
Door de samenvoeging van de opleidingsrichtingen Sappeurs en Mineurs hebben we nu de kans om de opleidingen te justeren en aan te passen aan de huidige tijd. Hierbij zal binnen de beide instructiegroepen die onze soldaten, korporaals, onderofficieren en officieren opleiden naast het reguliere programma veel aandacht zijn voor de begeleiding van het personeel, waarbij ook onderwerpen als militaire ethiek in de opleiding worden geïntegreerd. Bij de vakgroepen, waar de expertgebieden zijn ondergebracht, zal de nadruk liggen op het aanbrengen van kennisverdieping. Door deze aanpak te hanteren bouwen we verder op de uitstekende fundering die er al ligt, maken we gebruik van, tijdens recente operaties, opgedane ervaringen en zullen we onze genisten op een professionele wijze voorbereiden op de uitdagingen die ons in de nabije toekomst wachten.

(.)

Over de auteur:

Aoi Martin van Veldhoven is momenteel vijf jaar werkzaam binnen de NAVO commandostructuur. Eerst twee jaar bij de G3 Division Land Component Command HQ Madrid en in 2006 met een Mobile Training Team uitgezonden naar Darfur ter ondersteuning van de African Union Mission in Sudan (AMIS). Vervolgens heeft hij tijdens de voorbereiding en uitvoering van de NRF 9, 10 en 12 rotaties de functie van Command Sergeant Major van de Joint Logistic Support Group 'CIBELES' vervuld. In 2009 is hij uitgezonden geweest naar HQ ISAF Counter-IED Branch, Theatre Training Team, als Counter-IED Trainer voor RC(S). Momenteel is Van Veldhoven betrokken bij de implementatie van Counter-IED capabilities in de Deployable Joint Staff Element (DJSE) structuur van het nieuwe Allied Force Command HQ te Madrid.

Advertentie

Groepscommandant Pantsergenie in Afghanistan

sgt Joris Maas, instrpeloton search, OTE Mineurs

OPLEIDEN VAN JE GROEP

Het opleiden van je groep begint al in een vroeg stadium. Zodra je binnenkomt bij de eenheid en het loopt allemaal binnen de groep moet je als groepscommandant ook zelf beslissingen gaan nemen. Beslissingen voor jouw groep tussen het hele programma van de Cie en dat is vrij pittig. Want de Cie/Pel Cogp verwacht wat van de groepscommandant, maar ook de groep verwacht een goede voorbereiding. De Kpl-Plv die uitzendervaring heeft en al in een vroeg stadium aangeeft dat de nieuwe mannen in de groep opgeleid moeten worden richting de uitzending. Maar ook de Cie/Pel Cogp die van jou verwacht dat je ook de groene Basis GeNie Technieken (BGNT) beheerst en ook nog allerlei andere zaken afloopt en bereikt met je groep. Uiteindelijk wordt er van jou als groepscommandant verwacht dat de basis er bij jou en de kerels in zit en dat je als groepscommandant kunt vertrouwen op het kennen en kunnen van je groep. Dit bereik je door er zelf veel tijd in te steken en die basis interessant te maken, maar misschien ook uit te breiden naar het nog breder ontwikkelen van je groep.

VERTROUWEN IN JE GROEP

Het vertrouwen in je groep is erg belangrijk voordat je vertrekt naar het missiegebied; of dat nu Uruzgan of Burundi is. Als die groep er maar staat en vooral dat de groepsleden vertrouwen hebben in elkaar, in jou maar vooral in zichzelf. Zij moeten jou voeden in geval van tekortkomingen in je kennis, maar jij als groepscommandant moet dat ook oppikken door je groep te blijven monitoren.

TERUG VALLEN OP JE NIVEAU 1&2 BASIS

Pas in het uitzendgebied ga je zien dat al die training en opleiding zijn vruchten afwerpt.

Wanneer het moment daar is, denk aan een Troops In Contact (TIC), dan kan die soldaat van de genie gewoon mee vechten en beheerst deze zijn "contactdrills", ondanks dat jij als groepscommandant niet altijd had verwacht dat hij deze, ondanks de vele training, zou beheersen.

Zodra er een strike plaats vindt op een van de voertuigen van het Combined Arms Team (CAT) is het goed om te zien dat de groepscommandant niks meer hoeft te zeggen, omdat iedereen weet wat hij of zij moet doen binnen de groep en dat er meteen gehandeld moet worden. Dan kun je als groepscommandant weer terugkijken op de goede basis en de training die je in Nederland hebt gedaan.

Ja, dan kun je toch wel vaststellen dat de basis die we de manschappen meegeven in het opwerktraject zeker niet verkeerd is, maar dat we altijd moeten blijven verbeteren zodat de manschappen, degenen die het uiteindelijke werk doen, zeker zijn van zichzelf.

ADVIES AAN C-CAT

Als Gpc Pagn moet je echt je plek verdienen binnen de CAT en dat begint al in het opwerktraject voor de uitzending. Daar moet je al dingen gaan fijnlijpen samen met de Infanterie en daar moet je al scherp advies durven geven aan de PC van de Infanterie. Gevraagd en ongevraagd. Soms zal dit niet altijd even prettig zijn voor de C-CAT, maar als je het advies niet juist of helemaal niet hebt gegeven zul je dat naderhand zeker te horen krijgen en jezelf er niet lekker bij voelen. Ook zal de C-CAT jou als Gpc Pagn bij een volgende opdracht minder snel bij zijn opdracht betrekken. Jij moet jezelf daar zelfverzekerd verkopen. Daar zul je dan ook stevig voor in je schoenen moeten staan. Want je staat in Directe Steun van C-CAT en je moet de rol die je in het CAT hebt wel goed begrijpen. Ook moet je daarbij de inzetbaarheid van jou groep goed in de gaten houden. Je bent van voorbereiding tot terugkomst op de base één van de drukste groepen binnen die CAT. En waarschijnlijk ligt bij terugkomst op de base de volgende opdracht al weer klaar.....

OMGAAN MET DRUK OP JE SCHOULDERS

Zo merk je dat er toch zeker een aardige druk op de schouders ligt van de Gpc Pagn. Je bent op uitzending continue bezig met opleiding en training en het op peil houden van de kennis van de groep. Tevens ben je bezig met het bijhouden van je materieel en het advies geven aan de C-CAT en het uitvoeren van opdrachten. Je moet er wel voor waken dat dit niet ten koste gaat van jezelf of van je groep. Wanneer de druk te hoog wordt moet je hier zeker mee naar je PC/OPC stappen om dit te melden. Doe je dit niet dan zal dit zijn tol gaan eisen en gaat de scherpte er af. Dit kan ten koste gaan van de uitvoering van je opdrachten met de nodige gevolgen. Ook na een strike zal je toch de poort weer uit moeten met je groep. Ook al heb je niks aan de Strike kunnen doen, zul jij je als groepscommandant evengoed schuldig voelen ook al zeggen velen dat je er niks aan kon doen. Maar niet alleen jij als Gpc zal dat voelen, ook je groep. En dan ligt daar toch de taak voor jou als Gpc om die groep weer te motiveren om opnieuw de poort uit te gaan.

Het belangrijkste is om er na een incident veel over te praten met je groep en samen te kijken hoe en of het in de toekomst te voorkomen is; moeten we onze Tactics, Techniques and Procedures (TTP's) misschien aanpassen of verbeteren. Het belangrijkste is dat je groep er weer vertrouwen in krijgt. Een oplossing is te gaan ITT'n door eventueel op AP's Search te oefenen en te laten zien dat er wel een mogelijkheid is om deze op te sporen.

(.)

Kerstgroeten uit de "zandbak"

COLLEGA'S EN VRIENDEN VAN DE GENIE,

Zoals jullie weten heeft 112 Pagnie (zw) het stokje van 111 Pagnie overgenomen. Wij gaan nu, versterkt met genisten uit alle regionen van het regiment én collega's uit andere hoeken van de krijgsmacht, door het leven als GNCIE TFE-11. Na een goede HOTO-periode heeft de majoor Roelof het commando op 22 november overgenomen van de majoor Richard.

Op het moment van schrijven zijn de eerste genisten alweer een maand in het gebied en zijn we heel wat ervaringen rijker, variërend van strikes tot finds. Helaas één strike met gevolgen voor één van onze mannen. Hij raakte gewond aan zijn been en is nu aan het revalideren. We hopen dat hij binnenkort weer bij zijn groep kan aansluiten. We hopen ook dat het hier bij blijft en dat we het krijgsmannetje geluk aan onze zijde houden.

De sfeer binnen de compagnie is goed en we houden elkaar scherp.

Namens GNCIE TFE-11, bestaande uit het AST, VERK, ISD, MARNs, EOD, GNGP LMB, WIT, ROSD, TAAKTEAM 101, en 112 PAGNIE (ZW) wens ik jullie fijne kerstdagen en een heel gelukkig 2010!

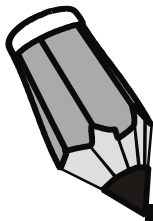
CSM

GNCIE TFE-11

Hielke

Advertentie

Banaan voor gevorderden

Men neme een kooi met apen. In de kooi wordt een banaan opgehangen, daaronder staat een trap. Het duurt niet lang of er gaat een aap naar de trap, maar zodra hij er een voet op zet worden alle andere apen nat-gespoten. Een poosje later probeert dezelfde of een andere aap het nog eens, met hetzelfde gevolg: weer alle apen nat. Als er daarna nog een aap is die de trap op wil, zullen de anderen hem dat beletten.

Nu halen we een aap uit de kooi en brengen een nieuwe binnen. De nieuwe aap ziet de banaan en wil de trap op. Tot zijn grote schrik springen alle andere apen hem op zijn nek. Na nog een poging weet hij het: als hij de trap op wil, wordt hij in elkaar geslagen.

Dan halen we een tweede aap uit de kooi en brengen een

nieuwe binnen. De nieuweling gaat naar de trap en krijgt een pak slaag. De vorige nieuwe neemt enthousiast deel aan de afstraffing.

Een derde oude aap gaat eruit en een derde nieuwe komt binnen. Hij gaat naar de trap en krijgt slaag. Twee van de apen die op hem inbeuken hebben geen idee waarom ze de trap niet op mogen.

Oude aap vier eruit en nieuwe aap vier erin, en zo door tot alle apen die ooit het natspuiten hebben meegemaakt zijn vervangen. Toch gaat er nooit een aap de trap op.

“Waarom niet, meneer?” – “Dat doen we hier gewoon niet, jongeman.”

(.)

DISCIPLINE

aoui Toine van Boxtel, KC OTC-Genie

Met hoofdletters geschreven, want het heeft de gemoederen toch wel bezig gehouden..Een bij de redactie bekende auteur en onze voorzitter hebben hier een uitgesproken mening over. Twee collega's hebben de spreekwoordelijke pen ter hand genomen en reageren hierop.

In de laatste Promotor heb ik in mijn redactioneel aangegeven dat wij hierop terug zouden komen. Er is in de loop der jaren genoeg geschreven en verschenen over discipline en ik citeer dan ook uit een document dat ik ooit op de KMS heb gekregen en waarop geen copyright zit, met als titel “Discipline” en ondertitel: “Niet de bewapening maakt de hoofdkracht uit van de krijgsmacht, maar de discipline. Een goede discipline uit zich door houding en gedrag.”

In dit document wordt nadrukkelijk gesteld dat discipline tot het domein van de onderofficier behoort en wij op dit gebied dan ook een voortrekkersrol hebben.

In de Landmacht nr. 8 neemt onze Commandant de gelegenheid te baat om een vergelijking te maken tussen onze discipline bij de afzetting tijdens Prinsjesdag; “Zij vormen een zichtbare en goede afspiegeling van de professionele organisatie die we als landmacht zijn”, en een bezoek aan Uruzgan; “Als ik, op bezoek bij de eenheden in Afghanistan, zie hoe we er soms bijlopen. Ik bedwing dan vaak de neiging om er onmiddellijk iets van te zeggen.” Daar zit hem nou net de clou! Met de voorhanden zijnde voorschriften kun je hier iets van zeggen want het staat omschreven!

Anders wordt het wanneer je tijdens de CSM-dagen (De Onderofficier 7/8) het gezelschap verrast met de vraag: “Wie van u heeft zijn herkenningsplaatje om?”, om vervolgens te stellen

dat dit een eenvoudig punt van discipline is, omdat de regels daarover helder zijn.

Wat het betreffende artikel niet vermeldt is, of dit ook meteen reactie uit de zaal opleverde want zo helder zijn de regels hierover namelijk niet. Naspeuren en rondvragen in mijn omgeving leverde in elk geval geen regelgeving op.

Had de bijeenkomst op de KMS nog een CLAS-karakter, in maart van dit jaar is in een breder gezelschap zelfs een hele dag gewijd aan het thema discipline tijdens de 6^e nationale onderofficiersconferentie.

De centrale vraag bij dit thema was: “Wat kan ik als onderofficier doen aan discipline?” Vervolgens is in 7 groepen van ongeveer 20 personen hierover van gedachten gewisseld. Om hier verder over de uitkomst daarvan uit te wijden gaat mij te ver, maar ik wil u de afsluitende woorden van de CDS niet onthouden: “We houden ons aan gemaakte regels en afspraken, waarbij indien nodig, gecorrigeerd wordt om te voorkomen dat we het vertrouwen in elkaar verliezen”. (**Verslag 6e Nationale Onderofficiersconferentie “Discipline, Wat kan ik daar aan doen?”**)

(.)

Al geruime tijd is *discipline* en het ogenschijnlijke gebrek hieraan, een onderwerp dat in onze vakbladen beschreven wordt, op zich logisch, als je de krijgsmacht associeert met een organisatie die traditioneel de discipline hoog in het vaandel heeft staan. Wat is de oorzaak van al deze aandacht? Is het de hooggespannen maatschappij, is het de Nederlandse jeugd, of is het ons gezag dat afschuift naar een bedenkelijk niveau? Hoewel ik denk dat het allemaal wel meevalt, probeer ik mijn visie hier te beschrijven wat nu de mogelijke veroorzakers zijn van dit gevoel.

Ik definieer discipline als volgt:

De intrinsieke motivatie om afspraken na te komen.

Zonder intrinsiek en motivatie tekort te doen wil ik focussen op afspraken.

“AFSPRAAK IS AFSPRAAK”!

Helaas is dit in onze maatschappij niet meer zo vanzelfsprekend. In onze organisatie kan het maken van en het nakomen van afspraken letterlijk van levensbelang zijn. Een afspraak dient mijns inziens aan een aantal criteria te voldoen;

- Legitiem,
- Eenduidig,
- Uitvoerbaar,
- Verklaarbaar,
- Verifieerbaar.

Tal van afspraken zijn binnen onze organisatie al verwoord in voorschriften, brieven, aanwijzingen, vaste orders, tradities en gewoontes. Veel van deze ‘afspraken’ voldoen m.i. niet meer aan de boven beschreven criteria.

Waar staan ze? Zijn ze nog actueel? Zijn ze nog van deze tijd?

Ze zijn zo onduidelijk dat er verwarring ontstaat. Eigen interpretaties gaan een eigen leven leiden. Hierdoor ontstaat frustratie en een negatieve uitstraling zonder draagvlak in onze eigen militaire wereld, waardoor de discipline daalt.

Ze moeten dus dringend worden herzien, en vervolgens op de juiste niveaus en locaties worden gebruikt en op een toegankelijke plaats opgeslagen worden.

Voordat je, als commandant, een afspraak definitief maakt, controleer je deze a.d.h.v. de door mij genoemde criteria. Ik ben van mening dat er over alles een afspraak kan worden gemaakt. Wanneer de (niet in alle gevallen noodzakelijk) bijbehorende motivatie gedragen wordt neemt de wil om de afspraak na te komen toe. De discipline wordt beter!

SAMENVATTEND

Intrinsieke motivatie om afspraken na te komen is onlosmakelijk verbonden met discipline. Als we vinden dat de discipline onder de maat is moeten we eerst kijken of wij duidelijke afspraken hebben gemaakt.

Een goede discipline vergroot automatisch het vertrouwen, vertrouwen dat nodig is om opdrachten (ook die niet direct logisch zijn), succesvol uit te voeren.

Wij zullen altijd eerlijk ten opzichte van elkaar moeten zijn, ook dat is het juiste voorbeeldgedrag. Bij trainingen zullen we voortdurend daaraan moeten werken. Een goede voorbereiding en wanneer onzekerheden naar voren komen, duidelijkheid verschaffen in de vorm van afspraken.

AANBEVELING

- Geef commandanten het vertrouwen en het mandaat om goede afspraken te maken.
- Commandanten, maak goede afspraken en zet ze op papier!
- Spreek deze commandanten er op aan als u het er niet mee eens bent.
- Accepteer en respecteer afspraken. Misschien niet direct, maar hij of zij die de afspraak maakt zal daarvoor vast een goede reden hebben en aan u duidelijk maken waarom dat hij/zij deze afspraak heeft gemaakt.
- Help bij het handhaven van de afspraken, en begeleid jonge groepscommandanten en pelotonscommandanten daarin! (leg uit waarom)
- Realiseer je dat veel afspraken al zijn gemaakt; in handboeken, voorschriften enz,
- Wijkt u daarvan af? Communiceer dat dan, maak er een afspraak over.

(-)

Loyaliteit en toewijding!

aooi Martin van Veldhoven, Allied Force Command HQ Madrid

Ik weet niet hoe het u vergaan is na het lezen van het artikel 'Vakman, leider, instructeur versus mentaliteit' en het voorwoord van onze voorzitter in de betreffende Promotor. In tegenstelling tot beide collegae herkende ik mij helemaal niet in de inhoud van het artikel.

Het is mij in ieder geval duidelijk geworden na het lezen van het artikel, dat de collega die door de anonieme auteur wordt beschreven en ik, niet bij dezelfde eenheid hebben gediend. Ik ben begin jaren tachtig als groepscommandant begonnen bij 41 Pantsergeniecompagnie in Bergen-Hohne. Met de mentaliteit van het kader bij die eenheid was in het geheel niets mis, integendeel. Dat kader heeft er aan bijgedragen dat ik een goede basis heb kunnen leggen voor de rest van mijn loopbaan. In een eerder artikel (*Promotor121, oktober 2008. Genie-onderofficier in de compagniesstaf, een onmisbare force multiplier*) heb ik u al eens deelgenoot gemaakt van de wijze waarop ik als jonge collega door deze ervaren mannen werd gecorrigeerd, onderwezen en begeleid. En dat gebeurde niet alleen met mij maar ook met al mijn andere collegae, van officier tot soldaat.

VOORBEELDGEDRAG

De basis van het op een goede manier leidinggeven is het tonen van het juiste voorbeeldgedrag en het maken van duidelijke afspraken. Het is overigens mijn ervaring dat iedereen daar wel bij vaart. Bovendien hecht ik er zeer aan om te stellen dat er helemaal niets mis is met de loyaliteit en toewijding van

onze jonge collegae. Zij hebben vaak ook nog eens een heel onbevangen kijk op onze organisatie waar we met z'n allen ons voordeel mee kunnen doen.

Bij het OTCGenie, 13 Brigadepantsergeniecompagnie, 13 Gemechaniseerde Brigade, 11 Geniecompagnie Luchtmobiel (AASLT) en 11 Luchtmobiele Brigade (AALST) heb ik zelf kunnen en mogen ervaren dat, als je op een professionele manier invulling probeert te geven aan je functie, je hiervoor beloond wordt met de steun en waardering van andere professionele collegae om je heen, van hoog tot laag. Ik wil hiermee overigens niet zeggen dat er nooit rotte appels tussen de (aspirant) collegae zaten. Natuurlijk is dat het geval, maar hier betrof het meestal incidentele gevallen.

Overigens, ook binnen een internationale staf weten professionele collegae elkaar snel te vinden, ongeacht nationaliteit, specialisme of rang.

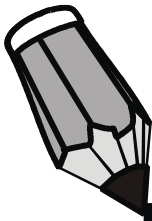
'IEDEREEN KRIJGT WAAR HIJ RECHT OP HEEFT.'

(.)

De Kenschets!

Advertentie

Hallo vrienden van het Regiment

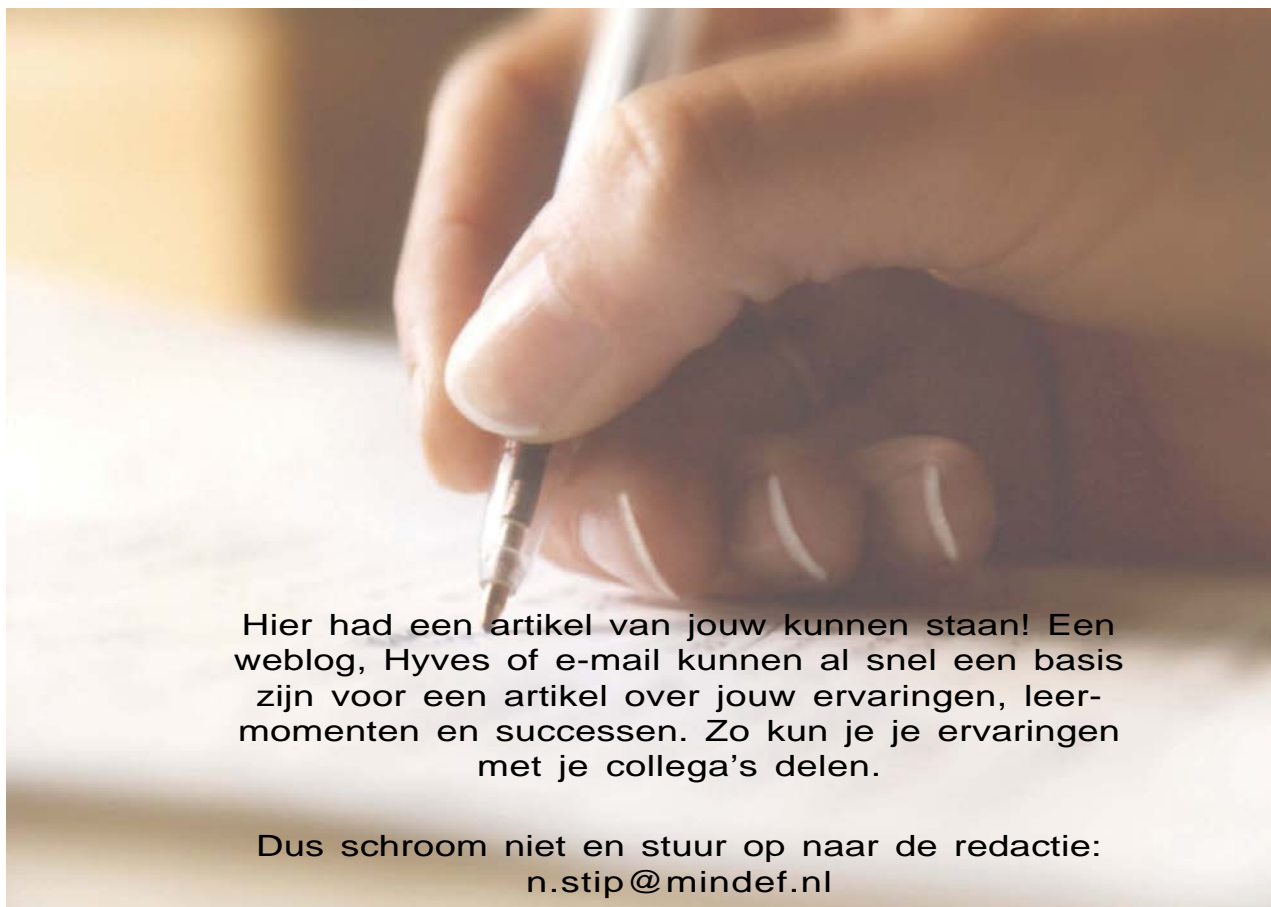
Als jullie deze groet lezen zit ik al een aantal weken in Bagdad. Ik ben de Command Sergeant Major van NTM-I 11 (Nato Training Missie Irak). Deze missie heeft als doel om de Irakese regering te ondersteunen bij de opbouw (materieel), technische ondersteuning en training van de ISF (Iraqi Security Forces, d.w.z. alle krijgsmachtonderdelen en politie). Wij zijn met 5 Nederlandse militairen (CLAS, CLSK en CZSK) onderdeel van een internationale staf, samengesteld uit 13 landen. Mijn taak is tweeledig: advies aan de C-NTM-I over onze eigen missie en, iets wat ik erg uitdagend vind, advies geven over het verder uitwerken en ontwikkelen van onderofficiersopleidingen voor de ISF en de positionering van de onderofficieren in hun Krijgsmacht.

Adjutant Alfredo Leenderts

Ik wens alle leden van het regiment, hun familie en vrienden waar ook ter wereld een prettige kerst en een voorspoedig 2010. Alle collega's op missie of diegenen die bijna gaan, heel veel krijgsmansgeluk. Het gaat jullie goed,

(.)

Hier had een artikel van jouw kunnen staan! Een weblog, Hyves of e-mail kunnen al snel een basis zijn voor een artikel over jouw ervaringen, leermomenten en successen. Zo kun je je ervaringen met je collega's delen.

Dus schroom niet en stuur op naar de redactie:
n.stip@mindef.nl

De opleiding "KMS VTO Genie" gaat veranderen!

kap Piet van Holten, Bureau Opleiden&Trainen, OTC-Genie

Op 28 oktober 2005 heeft Commandant Landstrijdkrachten de "Leidraad Opleiding en Training" (LOT) vastgesteld. Hierin staat zijn visie over opleiding en training (O&T) en de grondslagen en modellen die daarbij worden gehanteerd. Hiermee worden diverse vernieuwingen in O&T in gang gezet.

De KMS in Weert is de eerste die de vernieuwingen heeft doorgevoerd in zijn opleidingen. Voor de initiële opleiding van beroepsmilitairen tot onderofficier voor de verschillende wapens en dienstvakken is een competentiegerichte opleiding ontwikkeld, betreffende het algemene gedeelte van de opleiding dat in Weert verzorgd wordt.

Als de commandant KMS deze nieuwe opleiding begin 2007 bij de vertegenwoordigers van de vak OTCa introduceert, geeft hij aan dat deze met hun verschillende vaktechnische opleidingen dienen aan te sluiten. Het duurt echter tot begin 2008 voordat in Weert de opleiding zover is ontwikkeld dat andere OTCa een blik kunnen werpen op de inhoud en uitwerking. Inmiddels zijn de eerste Aspirant Onderofficieren (AO) in een pilot in Weert opgeleid.

De tijd heeft echter niet stil gestaan, ook Commandant OTCGenie geeft aan dat zijn VTO KMS-opleiding herzien en aangepast moet worden naar de hedendaagse tijd. Op 17 september 2008 stelt C-OTCGenie middels een instellingsbeschikking een werkgroep in met als doel te komen tot een aanpassing van de huidige VTO-KMS Genie. Deze instellingsbeschikking geeft zeven redenen voor aanpassing van de VTO-KMS Genie:

- Functionaliseren binnen loopbaanbeleid Genie onderofficieren.
- Loopbaanlint/WapenROC.
- Uitwerking Leidraad Opleiden en Trainen (LOT).
- Initiële Vorming onderofficieren (IVO) op de KMS.
- Lessons Learned Operaties.
- Ontwikkelingen in (Genie)doctrine en materieel.
- Verzorgen van opleiding op maat.

Dit alles brengt de nodige veranderingen mee en roept veel vragen op die niet direct beantwoord worden. Gaandeweg het proces worden de dingen duidelijker en blijken de problemen nog complexer dan in eerste instantie werd aangenomen. Ook "Verbetering Gereedstellingsproces – CLAS", het proces van het beschrijven van taken en eisen (PTE'n) van de verschillende eenheden en de verwerking naar Training Support Package (TSP) heeft allerlei invloeden op de ontwikkeling van deze opleiding.

WAT GAAT ER VERANDEREN AAN DEZE OPLEIDING?

In de eerste plaats de wijze van uitvoering, d.w.z. de didactiek, de manier van leren.

En in de tweede plaats gaat de inhoud van deze opleiding(en) veranderen.

HOE LEIDEN WE NU OP.

De huidige opleiding is in technische vakken verdeeld, bijv. landmeten en waterpassen of gebundeld in afzonderlijke theorie lessen bijv. berekeningen die worden geïnstrueerd. Later in de opleiding worden deze dan in praktische opdrachten toegepast. Vaak zal toetsing plaatsvinden in theorie en soms in afzonderlijke praktijk opdrachten. Dit is een kennisoverdrachtgerichte wijze van opleiden.

In de praktijk kiest de instructeur voor de beste manier van lesuitvoering en vaak zal hij kiezen voor een opdrachtgerichte benadering, maar (meestal) niet zonder eerst zelf een grote hoeveelheid theoretische onderbouwing (instructie) mee te geven.

De instructeur is de actiefste deelnemer in dit leerproces, hij geeft instructie en de leerling absorbeert. Hoe vaak was een les niet slaapverwekkend voor de leerling terwijl de instructeur peentjes stond te zweten om de materie/ leerstof over de Bühne te krijgen. En achteraf bleek dat bepaalde leerdoelen niet gehaald waren ondanks de duidelijke les van de instructeur.

HET OPLEIDEN IN DE NIEUWE SITUATIE.

In de nieuwe opleiding wordt uitgegaan van het aanleren van beroepscompetenties.

Competenties staan hierbij centraal. Maar wat is een competentie eigenlijk?

Onder een competentie wordt civiel het volgende verstaan: een combinatie van kennis, inzicht, vaardigheden, motivatie, houding en persoonskenmerken die nodig is om effectief te handelen in een beroepssituatie. Volgens het Van Dale Groot Woordenboek: bekwaamheid.

In de LOT staat een competentie omschreven als:

"Het vermogen van een persoon of groep van personen om in een bepaalde context succesvol te presteren. Het gaat hierbij om een integratie van kennis en inzichten, vaardigheden en fysieke- en houdingsaspecten".

OOK DE INHOUD VAN DE OPLEIDING GAAT VERANDEREN.

Dit komt omdat er gekozen is voor vroegtijdige functionalisering binnen het loopbaanbeleid. Hierdoor kan de opleiding voor de individuele leerling meer taakgericht - op zijn junior functie - toegespitst worden. Dit voorkomt dat veel (nog) niet ter zakendoende vaardigheden worden aangeleerd en weer vergeten. Leerlingen zullen dus minder breed worden opgeleid maar wel met de nodige diepgang in de rol van leider, instructeur en (militair)vakman. Hiermee wordt ook voldaan aan veler verzoek voor afschaffing van oubollige leerdoelen en een aanpassing aan de huidige ontwikkelingen. Het mag echter niet tot een missiegerichte opleiding gaan leiden.

In de nieuwe opleiding zal de rol van de leider nog meer benadrukt gaan worden. De AO geeft leiding aan goed opgeleide manschappen die hun taak vakbekwaam kunnen uitvoeren. Hij geeft leiding aan de groep en is niet de expert in de verschillende vakdisciplines welke binnen zijn groep vertegenwoordigd zijn. Zijn vakmanschap bestaat uit:

- analytisch vermogen; analyse opdracht, planning maken, bijsturen en uitvoeren.
- overtuigingskracht; weet zijn mensen voor de gekozen werkwijze te laten gaan.
- sociale vaardigheden; heeft oog voor de behoeftes van de groep en het individu en kan hierop inspelen.
- motiverend vermogen; weet zijn mensen tot de noodzakelijke prestaties te bewegen.
- materiedeskundigheid; hij weet de specialisten binnen zijn groep zo in te zetten dat een juiste taakuitvoering wordt bereikt.

WAAR EN WANNEER GAAN DEZE VERANDERING PLAATSVINDEN?

Aanpassing naar het competentiegericht opleiden zal voorlopig alleen doorgevoerd gaan worden in de AKG (het opleidingsdeel Algemene Kader Genie).

Begin 2010 zullen de eerste AO hiermee opgeleid gaan worden. Het doorvoeren van de functiegerichte opleidingen gaat zoveel mogelijk worden uitgevoerd met gebruik van de oude opleidingen, deze zullen met de nodige aanpassing worden hergebruikt. De uitvoering hiervan zal gaan aansluiten op de eerste competentiegerichte AKG opleiding.

Competent zijn betekent dus meer dan het hebben van vak-kennis en het beheersen van vaardigheden alleen.

Competentiegericht opleiden is een nieuwe vorm van beroepsonderwijs.

Er wordt uitgegaan van een gehele taak benadering en de noodzakelijke theorie wordt in de praktijk thematisch/probleemgestuurd geïntegreerd.

Dit gebeurt veelal in opdrachtvorm waarbij een taak uitgevoerd wordt in een realistische omgeving en omstandigheden. Dat wil zeggen, het dient zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de werkelijkheid, train as you fight. Dit is een zeer praktische benadering. Theorie wordt geleerd op het moment dat het in de praktijk toegepast moet worden, niet eerder en niet later, just in time.

Een voorbeeld: Een vak als landmeten en waterpassen zal als thema verdwijnen. Het aanleren van de vaardigheden blijft wel plaats vinden, echter pas dan als het nodig is, bijvoorbeeld het uitvoeren van een verkenning of het uitzetten van een bouwwerk enz. Bij deze manier van leren wordt er een groot beroep gedaan op de activiteit van de leerling. Zij moeten gezamenlijk opdrachten uitvoeren, elkaar feedback geven op prestaties en elkaar helpen bij het aanleren van de noodzakelijke vaardigheden. De instructeur treedt op als begeleider en coach. Hij creëert de juiste leeromgeving en bewaakt de grenzen waarbinnen de opdrachten worden uitgevoerd. Natuurlijk laat hij de leerlingen niet aanknoeien en waar nodig (just in time) zal er echt nog weleens een instructief lesje gegeven worden. Omdat veel van de aan te leren competenties ook het gebruik van procedures en een juiste uitvoering van handelingen zijn, (denk aan BGNT'n enz.), zal de instructeur op dergelijke punten de nodige sturing geven waardoor leerlingen niet opnieuw het wiel moeten uitvinden. Door deze actievere vorm van leren zal de leerling de nieuw aangeleerde vaardigheden beter gaan beheersen en ook langer onthouden.

Het essentiële verschil tussen kennisoverdrachtsgericht en competentiegericht opleiden is dat de vaststelling van iemands competenties volgen uit de waarneming van anderen, of iemand in een 'echte' authentieke situatie handelingsbewaam is, of te wel de noodzakelijke kennis, vaardigheden & attitudes bezit om adequaat de meest uiteenlopende situaties van dat beroep aan te kunnen.

Bovendien is het kunnen reflecteren op eigen handelen en daardoor de eigen leerbehoefte kunnen sturen een kern-element van de evaluatie in competentiegericht opleiden. In het kennisoverdrachtmodel werd ervan uitgegaan dat iemand die een grote bagage aan theoretische kennis of onderbouw heeft, ook wel effectief de opgedragen taak succesvol zou kunnen uitvoeren.

"Van (textiel)wever tot instructeur bouwmachines"

Interview met Adjudant b.d. Stef Nieuwenhuis

Gerrit Beerkens, freelance journalist

De decembermaand is al weer ingegaan als ik op weg ben naar mijn eerste interview. Ik heb enige tijd geleden bij het bestuur aangegeven dat ik graag bereid ben om voor onze PROMOTOR de rubriek "Interview met..." te gaan doen. Onze hoofdredacteur liet er geen gras over groeien en heeft mij gevraagd om voor de laatste uitgave van dit jaar nog "even" een artikel te schrijven. Voor mij dus de vuurdoop, met enige druk omdat de kopij over 3 dagen bij de redactie moet liggen.

Het is al donker, als ik in een nieuwbouwwijk in Tilburg arriveer en hartelijk ontvangen wordt door Stef Nieuwenhuis en zijn echtgenote Ans. Na een eerste kennismaking onder het genot van een kop koffie (we kenden elkaar alleen van gezicht), komt het gesprek al snel op gang.

Stef Nieuwenhuis is in 1946 geboren in Tilburg. Stef en Ans hebben er voor gekozen in Tilburg te blijven wonen. Consequentie daarvan was wel dat ze een aantal keren te maken hebben gehad met het weekendhuwelijk, omdat Stef uiteraard o.a. zijn verplichte parate functies moest doen. De kinderen zijn getrouwd en het huis uit. Stef en Ans hebben 6 kleinkinderen, waarvan het jongste net een half jaar oud is.

Na de lagere school gaat Stef naar de LTS en volgt daar de opleidingsrichting "textiel". Tilburg staat tenslotte bekend als textielstad en het is dus niet verwonderlijk dat hij na de LTS aan het werk gaat als "wever" in een textiel fabriek. Dat blijft hij doen tot hij opgeroepen wordt voor de dienstplicht, lichte 66-3. Hij wordt ingedeeld bij de cavalerie, Huzaren van Boreel en volgt de AMO in Amersfoort. Daarna wordt hij geplaatst in 't Harde bij 102 Verkenningsbataljon. Nadat hij is afgezwaaid gaat hij weer terug naar zijn oude werkplek in de fabriek.

"HOE BEN JE DAN UITEINDELIJK TOCH ALS BEROEPS-MILITAIR WEER TERUG GEKOMEN BIJ DEFENSIE?"

Ik had als dienstplichtige een mooie diensttijd gehad en heb daar nog steeds goede herinneringen aan. Nadat ik was afgezwaaid kon ik niet meer wennen aan het werken in de fabriek. Ik voelde me opgesloten en miste het vrije gevoel en de buitenlucht uit mijn diensttijd. Een dienstmaatje uit die tijd haalde mij over om te solliciteren bij defensie als beroepsmilitair. Ik wilde naar de KMS, maar kwam daar toen niet voor

in aanmerking. Wel kon ik opgeleid worden tot rij-instructeur en zo ben ik in 1969 weer terug in dienst gekomen. Na mijn opleiding op de RTS (Rij en Tractie School) ben ik tewerkgesteld op het PIROC (Pantser Infanterie Rij Opleiding Centrum) in Eindhoven als instructeur op diverse rupsvoertuigen zoals de AMX Pri, AMX Pra, M 113 en later de YPR.

"KOM JE UIT EEN "TRADITIONELE" MILITAIRE FAMILIE OF BEN JE DE ENIGE DIE VOOR DEFENSIE GEKOZEN HEEFT?"

Nee, mijn vader werkte bij de technische dienst in het ziekenhuis in Tilburg. Enige tijd geleden heb ik mij verdiept in de stamboom van het geslacht Nieuwenhuis. Daaruit blijkt dat de wortels van onze stamboom gezocht moeten worden in het noorden van het land. Het was mijn grootvader die omstreeks 1900 naar het zuiden verhuisd is. Voor zover ik kan nagaan is er sinds 1750 slechts één beroepsmilitair in de familie geweest. Overigens was mijn broer ook beroepsmilitair. Hij was geplaatst in Seedorf en is in 1980 tijdens zijn uitzending in Libanon door ernstige ziekte overleden.

"HOE BEN JE UITEINDELIJK BIJ DE GENIE TERECHT GEKOMEN?"

In 1980 werd mij de mogelijkheid geboden om alsnog naar de KMS te gaan en onderofficier te worden. Ik moest daarvoor wel eerst een half jaar schakelonderwijs volgen. Dat viel niet mee. Ik was immers inmiddels 34 jaar oud en moest eerst weer leren studeren. Desondanks heb ik de KMS zonder problemen afgemaakt en werd ik, vanwege mijn interesse in techniek, ingedeeld bij de Genie. Na de opleiding werd ik geplaatst als sgt instructeur bij de Bravo compagnie op het GOC. Bertus van Gent was daar toen CSM en Thieu Heijnen was SMO.

"JE WAS SGT INSTRUCTEUR GENIE. HOE BEN JE BIJ DE BOUWMACHINES TERECHT GEKOMEN?"

Ik ben altijd erg geïnteresseerd geweest in techniek, motoren, machines en voertuigen. Bovendien had ik veel ervaring met rupsvoertuigen uit mijn tijd als rij-instructeur. Toen ik op een zeker moment wachtcommandant was, werd ik door de OKP, adj Kamphuis, gevraagd om naar de Machinistenschool (MACHS) te komen, omdat ze mensen nodig hadden met gevoel voor techniek en voertuigen. Ik moest daar toch wel even over nadenken omdat de MACHS toen een beetje een stoffig imago had; oude machines, slecht onderkomen (in het toenmalige oude gebouw S) en het gevoel dat ze er niet serieus bij hoorden. Ik heb er vanwege de veelzijdigheid aan machines en voertuigen toch voor gekozen omdat het mij meer aansprak dan het geven van lessen exercitie, velddienst etc.

Ik werd gedurende één jaar opgeleid voor het militaire certificaat "Bedienaar bouwmachines" op alle machines uit die tijd. Vervolgens werd ik ingezet als instructeur op de grader, die

later "mijn machine" is geworden. Ik heb dat circa 3 jaar gedaan, waarna het tijd was voor mijn startfunctie als gpc bij 13 Pagnie. Mijn eerste kennismaking in Oirschot zal ik nooit meer vergeten. De toenmalige commandant, maj De Leeuw, was niet echt blij met mijn komst en dat stak hij niet onder stoelen of banken. Ik was immers 37 jaar oud en kwam uit de bouwmachinewereld. Toch hebben we elkaar al snel weten te waarderen en is de relatie met maj De Leeuw uiteindelijk erg goed geweest. Na de eerste oefening kreeg ik als "gratificatie" zelfs een beloning van wel 25 gulden uitgereikt.

Toen mijn tijd bij 13 erop zat, heeft hij me zelfs gevraagd om nog te blijven, maar daar heb ik toch vriendelijk voor bedankt omdat mij beloofd was dat ik na terugkeer bij de MACHS een volledige civiel gecertificeerde opleiding GWW (Grond-, Wegen Waterbouw) mocht gaan doen. Daarnaast een volledige machinistenopleiding op de grader, dus dat sprak mij wel aan. Het is inmiddels 1987 en ik ben aansluitend 3 jaar instructeur grader geweest.

"JE GAF AAN DAT JE OOK PERIODES VAN WEEKEND-HUWELIJK HEBT GEKEND. WANNEER EN WAARVOOR WAS DAT?"

In 1990 was ik weer aan de beurt voor een verplicht nummer als opc en werd ik geplaatst als C-Bouwmachinegroep bij 102 Bouwmachinecompagnie in Wezep. Jacob Hogenbirk was daar mijn opc en ook aan de periode Wezep heb ik vele goede herinneringen overgehouden. Ik was één van de weinige binnenslapers van de cie, wat als voordeel had dat ik veel meerdaagse klussen buiten de deur mocht doen omdat de collega's liever thuis bij het gezin waren. Ik heb in die tijd veel geleerd en enkele mooie projecten kunnen uitvoeren. Zo ben ik met een detachement van ongeveer 30 man circa 2 maanden betrokken geweest bij het opknappen en restaureren van het Fort Hoek van Holland. Ook aan de inzet in Denemarken op het oefenterrein Oksbøl, samen met het Bmpel van 41 Geniebataljon, heb ik leuke herinneringen. Maar vooral de herinrichting van het kamp Westerbork gedurende circa 2 maanden heeft diepe indruk op mij gemaakt.

Stef is inmiddels bijna niet meer te stuiten en vertelt enthousiast verder over zijn loopbaan.

Na 2 jaar Wezep ben ik weer terug geplaatst bij het GOC, uiteraard bij de bouwmachines. Omdat er weinig "know how" was over de grader, werd ik weer ingezet als instructeur op deze mooie en veelzijdige machine. In die tijd werd er echter ook overgeschakeld naar de meer multifunctionele bouwmachines en faseerden veel additionele bouwmachines uit. Er bleven slechts enkele machines over bij het GOC om de civiele vakopleiding voor TS'ers te verzorgen. Gelukkig is men daar met de komst van de vredesmissies weer op terug gekomen. Plotseling bestond weer behoefte aan speciale machines zoals de grader, de rupsdozer en trilwals bij de bouw van compounds, wegherstel, vlakken van het terrein en aanleg van nutsvoorzieningen.

Na mijn HOOV/WTV in 1996 werd ik geplaatst bij de SOKG, Instrgp Vtgn, waar ik 4 leopards, 4 YPR'n en een aantal wielvoertuigen onder beheer had. Toen na enige tijd een nieuw type Grader instroomde, heb ik mij bezig gehouden met het samenstellen van een nieuw leerboek. Vervolgens heb ik de opleiding hijskranen gevolgd en ben ik Senior Instructor (SRI) mobiele hijskranen geworden bij de MACHS. Na een tijd lang ook de functie van C-Instrgp te hebben waargenomen, heb ik deze functie in 2000 toegewezen gekregen en ben ik bevorderd tot adjudant. Wat mij betreft een bekroning voor hetgeen ik blijkbaar heb betekend voor ons bedrijf.

In 2001 tenslotte, ben ik met FLO gegaan en heb een grandioos afscheid gekregen bij de MACHS. Een dag die ik mijn

leven lang niet meer zal vergeten.

"TOCH BEN JE NOG EEN AANTAL JAREN VOOR DEFENSIE WERKZAAM GEWEEST?"

Ja, dat klopt en in feite ben ik dat nog steeds. Na mijn FLO werd mij gevraagd om als burgerdocent nog 2 dagen in de week instructie te geven op de mobiele kraan omdat een collega ouderschapsverlof had en dus te weinig capaciteit was bij de MACHS. Aangezien ik dat meer zie als hobby dan werk, ben ik op dat verzoek ingegaan. Na 2 jaar echter eindigde het contract en viel het doek als werknemer van defensie definitief voor mij. Defensie (het GOC) maakte steeds meer gebruik van inhuurkrachten om capaciteitsproblemen op te vangen. Sindsdien werk ik als oproepkracht bij IBNL, die in dat opzicht veel samenwerkt met het GOC. Als zodanig geef ik dus zo af en toe nog wel eens instructie, uiteraard op de grader, maar ook op de hijskranen. Bovendien treed ik namens de brancheorganisatie Fundeon gemiddeld één keer per maand op als examinator mobiele kranen.

"De liefde voor het vak blijft bestaan, maar het moet niet weer op werken gaan lijken, dus ik vind het goed zo!"

Als ik vraag naar hobby's geeft Stef aan die niet echt specifiek te hebben. Behalve de bezigheden in zijn oude vakgebied vindt hij het heerlijk om een aantal keren per jaar, samen met echtgenote Ans, er met de caravan op uit te trekken en lekker van vakantie te genieten.

"ZIJN ER SPECIALE MOMENTEN OF GELEGENHEDEN IN JE CARRIÈRE DIE SPECIAAL INDRUK OP JE HEBBEN GEMAAKT?"

Ik heb al met al een bijzonder mooie tijd gehad bij defensie en zoals ik al eerder aangaf, hebben de diverse steunverleningen een onuitwisbare herinnering achter gelaten. Maar ook de recepties ter gelegenheid van mijn zilveren medaille-uitreiking en FLO zal ik nooit vergeten.

Maar er zijn ook minder leuke gebeurtenissen die in mijn geheugen gegrift staan. Zo denk ik aan het overlijden van mijn broer, het overlijden en de begrafenis van één van mijn commandanten, maj Joha en niet in de laatste plaats de Herculesramp waar een speciale collega Hans Theelen bij is omgekomen.

"VOLG JE HET NIEUWS OVER BIJV URUZGAN EN WAT VINDT JE ER VAN DAT DAAR COLLEGA'S SNEUVELEN?"

Ja, ik volg het nieuws nauwlettend. O.a. op Omroep Brabant is regelmatig een reportage over onze militairen in het buitenland te zien. En ja, het doet me zeker wat als er weer doden gevallen zijn, zeker als het ook nog een Genist betreft. Ik voel een sterke verbondenheid met "onze jongens" en ik ben trots op ze. Ik heb zelf nooit de verplichting of de vraag gehad om uitgezonden te worden en ik vind het van de ene kant jammer dat ik die ervaring dus mis. Van de andere kant heeft het ook niet geleid tot het vrijwillig melden daarvoor, omdat ik dat mijn thuisfront niet moedwillig wilde aandoen.

Kortom, ik kijk met genoegen en voldoening terug op mijn tijd bij Defensie en m.n. de Genie.

Na nog even nagebabbeld te hebben is het alweer bijna elf uur en heb ik een goed gevoel bij het interview. Na de familie Nieuwenhuis te hebben bedankt voor hun openhartigheid en gastvrijheid, rijd ik met een tevreden gevoel huiswaarts.

(.)

Defileren in Den Haag op de Landelijke Veteranendag?

Meld je aan bij Stichting Veteranen Regiment Genietroepen (VRG)

Ikol b.d. ing. C.P.M.R. Schrover, vicevoorzitter VRG

In de GENIST van 2009 heeft de VRG zich voorgesteld en nu willen we u informeren over de stand van zaken. Intussen hebben we een inschatting gemaakt van het aantal veteranen binnen ons regiment. Op basis van uitgevoerde missies (tot 2006) komen we op een aantal van 5400. Er is dus sprake van een hele grote groep genieveteranen; het gros soldaten en korporaals. Mannen en vrouwen die vanuit de defensie- en vooral onze regimentscultuur een plek hebben gevonden in de burgermaatschappij. Die praten met hun huidige (burger)collega's over hun diensttijd ergens in "Verwegistan" en die als geen ander kunnen oordelen hoe goed we het hebben hier in Nederland. Hoe we naast onze portie kankeren op de overheid toch moeten vaststellen dat we het goed hebben geregeld. Mannen en vrouwen die weten wat aanpakken is, wat een buddy is, dat je op elkaar moet kunnen vertrouwen en bouwen, omdat je in je eentje de klus niet kan klaren.

WAT DOET DE VRG?

Onze veteranen vormen eigenlijk een geweldig netwerk. En dit netwerk wil de VRG ondersteunen, o.a. door de genieveteraan de mogelijkheid te bieden:

- zijn regimentsgenoten periodiek te ontmoeten;
- ontwikkelingen bij het Wapen der Genie te volgen;
- zijn bijdrage te laten leveren aan de club waarbij hij een belangrijke periode van zijn leven heeft doorgebracht, zowel fysiek, als op materieel en financieel gebied;

We presenteerden ons afgelopen mei op onze Wapendag met een presentatie in de grote tent. We hebben ons als bestuur gepresenteerd aan de bezoekers waarbij we vooral bezig waren ons ledenbestand te vullen. Op 27 juni waren we bij de Landelijke Veteranendag in Den Haag, waar helaas geen geniedetachement meeliep in het defilé. Overigens liepen er wel regimentsleden mee bij andere detachementen (missiegericht).

Komend jaar hopen we wel mee te lopen met een detachement genieveteranen. Wil je ook mee defileren? Geef je op via www.regimentgenietroepen.nl.

OP NAAR EEN GOED GEVULD LEDEN-BESTAND

Eerst en vooral is het belangrijk een goed ledenbestand te hebben. Het regiment is nu een databank aan het bouwen van alle regimentsleden, in actieve dienst en postactief.

Voor de VRG is het mogelijk om via dit bestand de veteranen te informeren. De database bevat, naar de stand van 21 september 2009, 424 genieveteranen. Opgave als veteraan kan op de site www.regimentgenietroepen.nl.

Als u ook vindt dat we als regiment onze veteranen willen bedienen, meldt u dan aan op de site. We kunnen u helpen met vragen over het woud van regelingen, bijvoorbeeld bij een reünie die u wilt houden. We kunnen u mailen over

activiteiten die het regiment voor de veteranen organiseert.

WAAR IS DE VRG VERTEGENWOORDIGD?

Uiteraard is de VRG vertegenwoordigd in de Traditieraad van het Regiment Genietroepen. Ook maken we deel uit van het Algemeen Bestuur van het Veteranen Platform (VP).

Het VP onderhoudt contacten met de politiek en is vanwege zijn aangesloten deelnemers een serieuze gesprekspartner in het politiek overleg. Bijvoorbeeld, op aandringen van het VP, zal Staatssecretaris van Defensie De Vries zijn besluit heroverwegen voor ondersteuning aan de herdenking in Wageningen.

Verder hebben we zitting in het Gezamenlijk Overleg Regimenten en Korpsen KL (GORK). Hier stemmen we af hoe regimenten en korpsen binnen de KL eenduidig gestructureerd worden en komen we met gezamenlijk sterke standpunten richting Defensie.

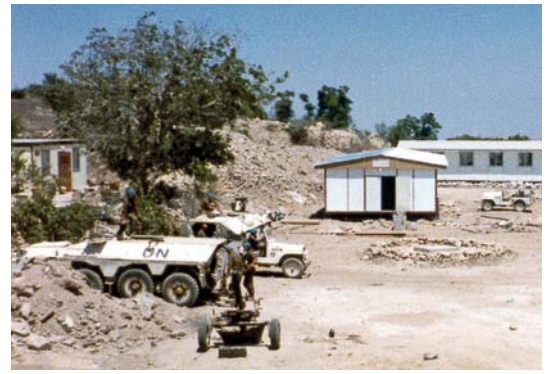
VETERANENPLATFORM

Recent is door het VP een rapport Jonge Veteranen opgesteld, wat overigens inhoudt dat er ook oude veteranen zijn. In dit rapport staat dat er 70.000 oude veteranen zijn (80-plussers), die zich voor 80% georganiseerd hebben, terwijl de sterk groeiende groep van nu circa 50.000 jonge veteranen zich pas voor 20% aangesloten hebben.

Het VP gaat een aantal punten verder uitwerken:

- Het veteranenbeleid mag geen tijdelijk project zijn. Daarom moet het formeel worden vastgelegd in een Kaderwet Veteranen of, als terugvalpositie, een Koninklijk Besluit. Inmiddels heeft staatssecretaris De Vries een brief hierover naar de Tweede kamer gestuurd.
- Uitgifte van militaire dapperheidonderscheidingen als prestaties daartoe aanleiding geven (reeds gerealiseerd zoals bijv. de recente uitreiking op de NLDA).

- Een automatische uitreiking - met gepast ceremonieel - van de veteranenpas en het Draaginsigne Veteranen bij het verlaten van de actieve dienst.
- Een veteranenpas met wezenlijke inhoud, bijvoorbeeld:
 - ❖ Toegangspas voor kazernes/bases (horeca en sportfaciliteiten).
 - ❖ Toegangspas voor militaire hulpverleningsdiensten.
 - ❖ Toegangspas voor KPU Kledingbedrijf voor de aanschaf van veteranen tenues.
 - ❖ Kortingskaart voor openbaar vervoer, musea, gezinsattracties, veteranencafés en bedrijven die veteranen publiekelijk sponsoren.
- Faciliteren van (aanpassingen op) monumenten ter nagedachtenis aan tijdens inzet omgekomen militairen.

VETERANENSPELD

Binnen het regiment hebben we het tot nu toe aardig goed geregeld. De jonge genist wordt welkom geheten door de regimentsadjutant, die onderricht geeft over de regiments-tradities. Bij het uitzwaaien en bij terugkomst van een missie is de regimentsadjutant ook aanwezig. En bij het afscheid nemen van defensie zal de commandant op een waardige wijze het regimentslid alle succes toewensen voor de toekomst.

De VRG zou het erg op prijs stellen als de commandant naast de gebruikelijke dankbetuigingen het regimentslid ook ceremonieel de veteranenspel zou opspelden. Hiermee borgen wij ook voor de toekomst onze regimentscultuur die ons zo dierbaar is.

Tot zover heb ik getracht u te informeren over wat er sinds de oprichting van de VRG is gebeurd. Speerpunt blijft een goed gevuld bestand met genieveteranen en ook een bestuur dat uit alle geledingen bestaat: soldaten, korporaals, onderofficieren en officieren, wat borg moet staan voor het beheer en onderhoud van dit geweldige netwerk dat we als leden van het Regiment Genietroepen hebben.

Sodeju!

Noteer: Op vrijdag 26 maart 2010 is er op de voormalige Vliegbasis Soesterberg de KOSOVO-reünie (met o.a. KFOR 1 en 2) Aanmelden kan via deze link:

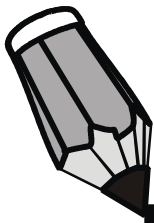
www.vredesmachten.nl

(.)

Advertentie

Secundaire Vorming Onderofficieren Genie 2009

smi Gerald Bakker

Dinsdag 14 april 2009 stond voor een zevental onderofficieren in het teken van de start van een 14 weken durende cursus om hen voor te bereiden op een functie als sergeant-majoor der genie. De cursus werd gegeven op de O&Tehd Sappeurs o.l.v. het instructiepeloton verdere vorming.

De klas bestond uit een gemêleerd aantal cursisten van verschillende genie onderdelen; Sm Feij 413 Pagnacie (zw), Sm Van der Gaast en Sm Bakker 11 Pagnbat, Sgt1 Van Mill en Sgt1 Van Zandbeek O&Tehd Sappeurs, Sgt1 Los en Sgt1 Vos 101 Gnat.

Dag één opkomst, welkom en een voorstelronde waarbij de messen al werden geslepen. De eerste paar dagen stonden in het teken van covo. Aan het eind van de eerste week werd ons de eerste case voorgeschoteld "MUSANGU 1". Als smoo van een pagnacie moesten we voor onze eenheid een opwerktraject uitwerken voor een inzet in RIANDU. Hiervoor haalden we voor de eerste keer deze cursus onze IK2-17 te voorschijn (dit bleek voor de cursusduur ons persoonlijk wapen te worden). We doorliepen de otvoem procedure, waarna al snel de eerste presentaties volgden. Hierna werden de jaarprogramma's uitgewerkt. De case MUSANGU is de rode draad van de cursus. Het omvat het formeren als pagnacie, de initial entry als pc van de gncie lumbl, de ontplooiing als pagnacie, de consolidatie met een basebouw als smoo constricje en als laatste de hoto en redeployment. Aansluitend hieraan volgde de presentatie van het gemaakte jaarprogramma voor de eenheid na terugkomst. Tijdens de diverse cases werden de processen zorgvuldig doorlopen en de commandantenterugkoppelingen gepresenteerd aan teamcommandanten van de GTS uit Amersfoort. Dit had voor de cases zeker een grote meerwaarde. Namens de cursisten: GTS bedankt! Natuurlijk werden de cases afgewisseld met nog meer cases, met als gevolg dat onze klas kampioen in otvoem is geworden en ook in het produceren van bevelen en bijlagen.

Tijdens de cursus werden diverse onderdelen en buitenscholen bezocht om een zo breed mogelijke indruk te krijgen van de werkzaamheden van de sm der genie en waar je als smoo terecht kan om een opleidingsplan zo compleet mogelijk te maken.

Ook waren er legio gastsprekers van onder andere istar, dvvo, otcvust, otcman, otk enz. met een scala aan onderwerpen die ons tekst en uitleg kwamen geven over nieuwe ontwikkelingen, visie, veranderende opleidingen en opvattingen. De KL

en dus ook de genie gaat weer veranderen, als onderofficieren moeten wij dus niet stil blijven staan maar zullen we alert moeten blijven tijdens deze veranderingen en met de tijd mee moeten.

Verder was er tijdens de cursus tijd en ruimte om met zwart / wit stellingen de rol van de sergeant-majoor onder de loep te nemen. Dit gebeurde dan met medewerking van een aantal sergeantenmajors, zoals csm's en smoo's vanuit de eenheden. Dit bleek in sommige gevallen zeker beeldverruimend en ook kwamen hier een heel aantal vormingsaspecten naar voren. Tevens kon van gedachten worden gewisseld met de loopbaanbegeleider / monitor en een tweetal stafadjudanten.

Een van de laatste opdrachten was het uitvoeren van de battlefielctour "de GREBBEBERG". Dit was een battlefielctour die door ons zelf voorbereid moest worden en daarna ter plaatse gepresenteerd.

De laatste week stond in het kader van de TOZT BATTICE. Hierbij stonden de eerste drie dagen in het teken van het verkennen en optreden als genieadviseur van een bataljonscommandant die met zijn bataljon een gevecht moest voeren in de heuvels rond BATTICE.

De laatste dag stond in het teken van een stuk bezinning/vorming met een bezoek aan de militaire begraafplaats.

Al met al was het een zeer leerzame cursus die, mede door het enthousiasme, vormende wijze van lesgeven door de instructeurs (Kap Van Bekkum, Aooi Laarhuis en Aooi Van Ooijen) en de inhoud van de lessen van essentieel belang is voor de sergeant-majoor van de toekomst om met een gevulde rugzak te beginnen aan een nieuwe uitdaging.

(-)

Na zestig jaar een waardig gedenkteken

Hans Sonnemans, museummanager

“Dit centrale geniemonument is opgedragen aan allen die bij het Regiment Genietroepen hebben gediend, in het bijzonder aan hen die tijdens missies het hoogste offer hebben gegeven.” Dit is de eerste regel van het verklarende bord, geplaatst in het Geniepark, de buitenexpositie van het Geniemuseum. Het tekstbord is ontworpen door huisvormgever Gerben Klinkerberg. Twee foto's geven een indruk van het gebruik van het nieuwe monument tijdens de wapendag in mei j.l. De ene foto trekt ons naar het hart van een herdenking: we zien de eerste kransleggingen van zeer dichtbij. Foto twee geeft ons een totaalbeeld: vanuit de achterzijde, kijkend “door” de muur, zien we in de verte de aangetreden genisten opgesteld rond het monument.

SYMBOLIEK

Het bord verklaart de symboliek van het geniemonument: genisten (wanneer, hoe en waar dan ook overleden) baan den de weg voor anderen. “Vandaar de lange weg die tussen restanten van obstakels doorgaat. Een weg die leidt door een massieve muur, die verder gaat door de openingen in die muur. De openingen vormen samen het internationaal bekende genieteken. De losstaande wanden bij de muur, symboliseren enerzijds bescherming die de genie zelf nodig heeft maar aan anderen ook biedt, anderzijds hindernissen die kunnen worden omtrokken.”

De maquette van het basisonwerp voor het huidige geniemonument, gemaakt door Kol bd C. Weber in de jaren tachtig van de vorige eeuw.

Vanuit het park heeft de bezoeker een prachtig overzicht over het in mei in gebruik genomen geniemonument. Een monument met een zeer lange voorgeschiedenis die terug gaat naar 1948.

OUDE GESCHIEDENIS

“In vertrouwen op het tot stand komen van een waardig gedenkteken, herdenkt het Wapen der Genie in dankbaarheid en met ere zijn gevallenen”. Deze tekst was te lezen op de gedenkplaat die Z.K.H. Prins Bernhard onthulde, tijdens de viering van 200 jaar Regiment Genietroepen, op 15 mei 1948. Een tijdelijk geniemonument dus, onthuld in de Kromhoutkzerne te Utrecht.

Een tijdelijk monument met een oudere geschiedenis. In 1923 werd het namelijk gebouwd als monument voor de Draggers van de Militaire Willemsorde. In die periode was er geen behoefte aan en noodzaak voor het herdenken van gevallenen. Wel wilde men aandacht geven aan de dragers van de hoogste dapperheidsonderscheiding binnen het wapen. Hun namen werden vermeld op een door de kapitein der genie A.G.M. Boost ontworpen monument, dat een centrale plaats kreeg voor het stafgebouw van de Kromhoutkazerne.

UITGELEEFD

De Kromhoutkazerne werd in 1913 gebouwd als kazerne voor de genie. De 1^e tot en met 4^e compagnie Pioniers en de 1^e en 2^e Telegraafcompagnie werden de eerste bewoners. Later werd het Depot Genietroepen daar gevestigd.

In 1939 verliet de genie de Kromhoutkazerne (in verband met de mobilisatie) en werd deze gebruikt voor de legering van een infanterieregiment en enkele kleinere eenheden. Gedurende de bezettingsjaren gebruikten de Duitse troepen de kazerne voor de opleiding van soldaten van de Hermann Göring Ersatz- und Ausbildungsdivision (Luftwaffe).

Kort na oorlog en de tijdelijke legering van Canadese troepen maakte de kazerne een uitgesleefde indruk. Vele ruiten waren gesneuveld en het meubilair verdwenen. Ook het MWO-monument werd onherstelbaar vernield. Het is niet duidelijk of dit door de Duitsers is gebeurd of dat een geallieerde tank verkeerd werd geparkeerd.

TIJDELIJKE MONUMENT

De genie kwam terug. Op grootse wijze werd in 1948 het 200-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen op de Kromhout gevierd. Een belangrijk onderdeel in het officiële programma was de onthulling van het tijdelijke monument voor de gevallen door de prins. De gedenkplaat met bovenvermelde tekst was aangebracht op het overgebleven

Het monument voor alle dragers van de Militaire Willemsorde van het Wapen der Genie, opgericht in 1923, Kromhoutkazerne Utrecht.

fundament en de muurtjes van het ontmantelde MWO-monument.

In maart 1949 werd de Kromhoutkazerne overgedragen aan het Regiment Technische Troepen en vertrok de genie uit Utrecht. De gedenkplaat van het tijdelijke monument verdween en is nooit meer boven water gekomen. Hiermee begon een discussie die vele tientallen jaren zou gaan duren.

PLAQUETTE

Het eerste initiatief volgde enkele jaren later. In 1952 maakte beeldhouwer C. Stauthamer, in opdracht van de

redactiecommissie van "Pioniers Overzee" (het boek van het geniebataljon van de 7-December Divisie) een plaquette voor de in het voormalige Nederlands-Indië omgekomen genisten. De plaquette kreeg een plaats langs de appèlplaats van de Koning Willem-I kazerne in 's-Hertogenbosch. Jaren later verhuisde het monumentje naar de Frederik-Hendrik kazerne in Vught, om uiteindelijk een plaats te krijgen in het Geniepark van het Geniemuseum.

OMGEKOMEN GENIE-OFFICIEREN

Uit het verslag van de ledenvergadering van de Vereniging van Officieren der Genie van 11 juni 1954: "In de vorige algemene ledenvergadering werd besloten tot oprichting van een gedenkteken voor de in de afgelopen oorlog omgekomen Genieofficieren. Voorgesteld wordt om ook de tengevolge van de laatste oorlog omgekomen officieren der Genie van het voormalige KNIL daarin op te nemen. Het bestuur beraadt zich nog over de invoering van het gedenkteken en zal hieromtrent nadere voorstellen doen."

Waarschijnlijk is het alleen bij dit voornemen gebleven, want zover bekend is er nooit een gedenkteken voor officieren tot stand gekomen. Men wilde een gedenkteken voor alle gevallen van het wapen en niet voor een categorie. Binnen de Wapentraditieraad kwam het onderwerp "monument" jarenlang telkens terug op de agenda. De plaats waar dit monument dan wel zou moeten komen bleef het punt van discussie: Wezep, bij de parate Genie en de zetel van de regimentscommandant of Vught, waar alle genisten werden opgeleid bij het Genie Opleidingscentrum.

MOBIEL MONUMENT

In de jaren tachtig van de vorige eeuw werd gekozen voor een praktische en mobiele oplossing: een monument in de vorm van een gedenkboek met de namen van alle gevallen genisten, in een glazen kast. Dit monument was te transporteren. Er werden twee exemplaren van gemaakt. Eén gedenkmonument werd in Wezep geplaatst, bij het vaandel en de regimentscommandant. De andere ging naar Vught en kreeg een plaats in de Historische Genieverzameling.

Met de verplaatsing van de regimentszetel van Wezep naar Vught in 2000, kwamen de twee mobiele monumenten bij elkaar. De discussie over de vestigingsplaats van een toekomstig monument werd natuurlijk hiermee beëindigd. In 2007 kwamen de tekeningen van kolonel b.d. Chris Weber uit het midden van de jaren tachtig weer op tafel. Uiteindelijk heeft dat geleid tot het nieuwe centrale geniemonument voor alle gevallen van het Regiment Genietroepen. Zelfs bij de Genie heeft goed werk soms (veel) tijd nodig!

(-)

2008: De aankondiging voor de bouw van het monument in het Geniepark.

Advertentie

